

- c) direkte og offentlig anstiftelse af folkedrab,
- d) forsøg på at begå folkedrab,
- e) meddelagtighed i folkedrab.

Artikel IV.

Personer, der begår folkedrab eller en af de andre i artikel III angivne handlinger, skal straffes, hvadenten de er forfatningsmæssigt ansvarlige regeringsoverhoveder, offentlige embedsmænd eller private personer.

Artikel V.

De kontraherende parter påtager sig i overensstemmelse med deres forfatninger at gennemføre den lovgivning, der kræves for at sætte nærværende konventions bestemmelser i kraft, og især at fastsætte effektive straffe for personer, der er skyldige i folkedrab eller en af de andre i artikel III angivne handlinger.

Artikel VI.

Personer, der er anklaget for folkedrab eller en af de andre handlinger, der opregnes i artikel III, skal bringes for en kompetent domstol i den stat, på hvis område handlingen blev begået, eller for en sådan international kriminalret, som måtte have jurisdiktion over de kontraherende parter, der har accepteret dens jurisdiktion.

Artikel VII.

Folkedrab og de andre i artikel III anførte handlinger skal ikke med hensyn til spørgsmålet om udlevering betragtes som politiske forbrydelser.

De kontraherende parter forpligter sig til i sådanne tilfælde at indrømme udlevering i overensstemmelse med deres gældende love og traktater.

Artikel VIII.

Enhver kontraherende part kan anmode De Forenede Nationers kompetente organer om at tage de skridt i henhold til De Forenede Nationers pagt, som de anser for egnede til at forhindre og undertrykke de folkedrabsforbrydelser og andre handlinger, der omhandles i artikel III.

Artikel IX.

Twistigheder mellem de kontraherende parter om fortolkningen, anvendelsen og opfyldelsen af nærværende konvention, herunder sådanne som angår en stats ansvar for folkedrab eller en af de andre i artikel II nævnte handlinger, skal forelægges den mellemfolkelige domstol, når en af parterne i tvistigheden anmoder derom.

Artikel X.

Nærværende konvention, hvis engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske tekster skal være lige autentiske, skal bære datoen den 9. december 1948.

Artikel XI.

Nærværende konvention skal stå åben for underskrift indtil den 31. december 1949 for ethvert medlem af De Forenede Nationer og for enhver ikke-medlemsstat, til hvilken plenarforsamlingen har rettet en opfordring om at underskrive.

Nærværende konvention skal ratificeres, og ratifikationsdokumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Efter den 1. januar 1950 kan nærværende konvention tiltrædes af ethvert medlem af De Forenede Nationer og af enhver ikke-medlemsstat, der som før nævnt har modtaget en opfordring dertil.

Tiltrædelsesdokumenter skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel XII.

Enhver kontraherende part kan nårsomhelst ved en notifikation, der rettes til De Forenede Nationers generalsekretær, udvide anvendelsen af nærværende konvention til alle eller nogle af de områder, hvis udenrigsforhold vedkommende kontraherende part leder og har ansvaret for.

Artikel XIII.

Generalsekretæren skal på den dag, da de første tyve ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenter er blevet deponeret, udfærdige en proces-verbal og oversende et eksemplar